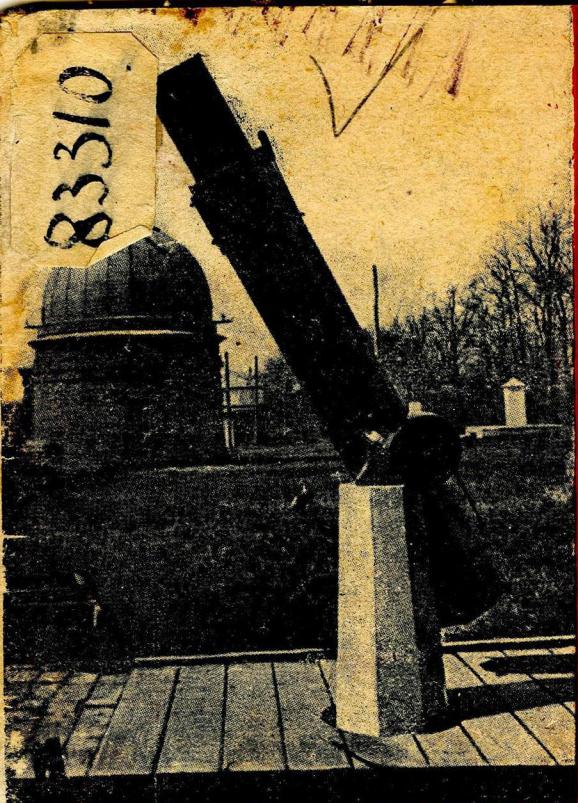

83310

М. БАРАБАШЕВ, Б. СЕМЕЙКІН

ДВОУ „Український Робітник“

ХАРКІВСЬКА АСТРОНОМІЧНА ОБСЕРВАТОРІЯ НА СЛУЖБІ СОЦБУДІВНИЦТВА

ГЛАВА

ОЧИСТКА СЕГОДНЯШНІХ ДІЯНИЙ
І ПОСЛАНІЯ ВІД СВЯТОГО ПІСЛАНІЯ

ІІІ. ПІСЛАННЯ

ІІІ. ОЧИСТКА СЕГОДНЯШНІХ ДІЯНИЙ

ІІІ. ПІСЛАННЯ

ІІІ. ОЧИСТКА СЕГОДНЯШНІХ ДІЯНИЙ

ІІІ. ПІСЛАННЯ

У С Р Р
НАРОДНІЙ КОМІСАРІЯТ ОСВІТИ
СЕКТОР НАУКИ

ПОМИЛКИ

Стор.	Рядок	Надруковано	Треба читати
8	1 знизу	Мелалів	Металів
10	2 "	Інструменти	Інструмент
13	10 "	Космоганії	Космогонії
19	11 "	Опрацювати	Опрацьовувати
24	10 згори	Висова	Висока
24	7 знизу	Точірно	Точно
26	3 згори	Bamberg'a	Bamberga
29	11 знизу	Репрактор	Рефрактор
29	17 "	Копефа	Копфа
29	15 "	"Електросталь"	"Електроталь"
36	3 згори	Люстра об'єктів	Люстра, об'єктив

ХАРКІВ 1932

ЦЕНТРАЛЬНА НАУКОВА
БIBLIOTEKA Х.Д.У.

№ 89380 „УКРАЇНСЬКИЙ РОБІТНИК“

58

64

У С Р Р
НАРОДНІЙ КОМІСАРІЯТ ОСВІТИ
СЕКТОР НАУКИ
ХАРКІВСЬКА АСТРОНОМІЧНА ОБСЕРВАТОРІЯ

95
М. БАРАБАШЕВ, Б. СЕМЕЙКІН

ХАРКІВСЬКА
АСТРОНОМІЧНА
ОБСЕРВАТОРІЯ
НА СЛУЖБІ
СОЦБУДІВНИЦТВА

ХАРКІВ 1932

ЦЕНТРАЛЬНА НАУКОВА
БІБЛІОТЕКА Х.Д.У.

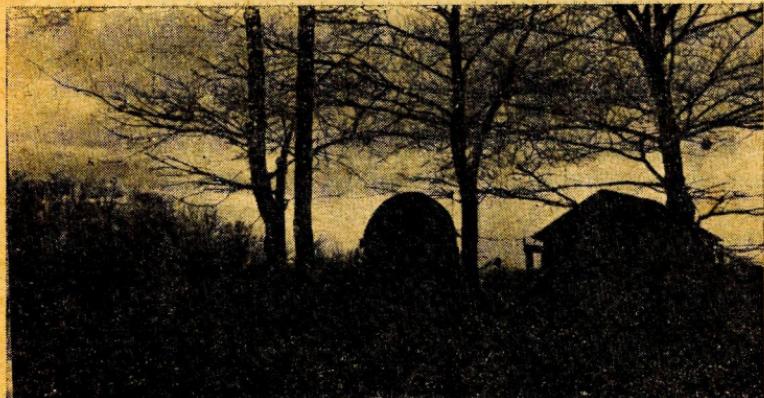
№ 82300 "УКРАЇНСЬКИЙ РОБІТНИК"

58 64

Бібліографічний опис цього видання вміщено в „Літописі Українського Друку”, „Картковому Репертуарі” та інших по-кажчиках Української Книжкової Палати.

ЗМІСТ

	Стор.
Вступ	3
Астрономія на службі в сільському господарстві	4
Значення астрономії для картографії, геодезії та досліджен- ня коренних копалин	8
Астрономія і радіозв'язок	9
Інші проблеми, що зв'язані з астрономією	11
Астромомія й світогляд	13
Партійність та астрономічні проблеми	18
Що є і що треба нам	20
Що зробила ХАО за 1931 рік	25
Тематичний план ХАО на 1932 рік	33

ЕСТУП

На тлі єгідичної кризи капіталістичного світу пролетаріят СРСР нечуваними в історії людства темпами вивершив побудову фундаменту соціалістичної економіки.

Друга п'ятирічка, як це підкреслили т.т. Молотов і Куйбишев на XVII конференції ВКП(б), стане більшовицьким пляном побудови соціалізму в СРСР. У цій величезній роботі ролі науки надзвичайно збільшиться, охопивши всі ділянки нашого виробництва аж до ланки цеху. Астрономія не може залишитися нейтральною в цій велетенській роботі.

Тим часом можна почути часто думку, що астрономія, яка вивчає зоряне небо, не має нічого спільногого з нашим життям, ніякого практичного значення.

На це треба з усією рішучістю відповісти, що такий погляд абсолютно помилковий. Астрономія — наука про небесні світила, що рухаються в безмежному просторі, наука про походження і розвиток небесних тіл — зір, сонця, місяця, землі — і взагалі про світобудову в своїй повсякденній роботі, як ми побачимо далі, розв'язує завдання, що щільно пов'язані з практичним життям. Поруч з цим астрономія, реорганізувавшись на базі діялектико-матеріалістичної методології, що викувалася в процесі багаторічної клясової боротьби, дає фактичний матеріал до загального матеріалістичного світогляду, того світогляду, що відкидає геть усякі фантастичні та релігійні уявлення і дає людству правдиве світорозуміння на підставі точного знання. З цього ясно, якою міцною зброєю є астрономія в культурному будівництві.

Астрономія на службі в сільському господарстві

На початку цього сторіччя астрономічні дослідження сонця довели, що енергія, яку випромінює воно, змінюється і якісно і кількісно. Ці зміни випромінювання сонця бувають короткоперіодичні та довгоперіодичні і відбуваються рік - у - рік, день - у - день.

Походження таких змін залежить від природи сонця, від якихось процесів, що відбуваються на ньому, та які астрономія тільки тепер починає систематично вивчати.

Дуже важливо те, що тепер вже остаточно визнано залежність між тими змінами соняшної діяльності і низкою явищ на землі та, можливо, на інших планетах.

Перед усім треба зупинитися на залежності погоди на землі від цих змін. Нині погоду на майбутнє завбачають на підставі різних геофізичних даних, без будь-яких коректив на зміну соняшного випромінювання.

Метеорологи беруть на увагу тільки різні умови атмосферного режиму землі й їхні завбачення дійсні тільки на короткий термін. Та відтоді, як виявлено, змінність самої енергії сонця, що її воно посилає на землю у формі теплових та світляних променів, стає ясною неможливість завбачати кількість тепла, що припаде на ту чи ту місцевість за даний період часу, не взявши до уваги характеру змін соняшної енергії. Іншими словами — треба навчатися завбачати не тільки стан атмосферного режиму землі для даної місцевості, але обов'язково пов'язати це з напругою та характером соняшної радіації.

Ми знаємо, що метеорологічні завбачення погоди на короткий термін не завжди справджаються.

Щождо довготермінових завбачень погоди, то, безумовно, вони будуть химерні, коли не брати на увагу складних змін соняшної діяльності.

Не тільки сама погода впливає на життя рослин і, головне, на культури сільського господарства. Випромінювання сонця — це безпосередньо активний фактор в житті рослин, особливо його ультрафіялкові промені. Під впливом цих променів утворюються йони — електрично наснажені молекули повітря, якими пояснюються багато біологічних процесів, а саме зміни соняшної радіації в ультра фіялковій частині доходять 50%.

Урожайність залежить від змін радіації сонця. Це видно з наслідків деяких спеціальних робіт. Ось який висновок зроблено на підставі агрономічних спостережень: рослини, вирощувані у вегетаційних посудинах, за цілком однакових, пильно контролюваних умов спроби, дають щороку різний урожай, при чому ріжнича врожайності дуже велика.

Цим щорічним змінам у вегетаційних посудинах відповідають такі ж (правда, менші) зміни врожаю на полі.

Причину цього треба шукати або безпосередньо у змінах соняшного промінювання, або в зміні кількості йонів повітря, що знову таки залежить від змін в ультрафіялковому промінюванні сонця.

Одночасне вивчення сонця та врожаю у вегетацій-
них посудинах обіцяє висвітлити цю галузь.

З усього сказаного ми бачимо, що наше чергове
завдання в опануванні життя рослин — це вивчити дже-
рела тієї енергії, яка є, так би мовити, рушій рослин-
ного життя.

Нам треба навчитися тепер завбачати силу та харак-
тер радіації сонця.

Що треба для цього? Тільки дослідженням всіма
можливими способами тих процесів, що відбуваються на
сонці, ми зможемо зрозуміти, як вони відбуваються.

Навіть в Америці, де наука розвивається стихійно
(без пляну та виконує соціальні завдання панівних кляс)
зважили все значення цієї галузі астрономії для сіль-
ського господарства і досліджують сонце найпотужні-
шими астрономічними інструментами.

Характеристику соняшної дільності в Америці пе-
редають радіом і роблять спроби довготермінового
завбачення погоди, беручи до уваги змінність випро-
мінювання сонця.

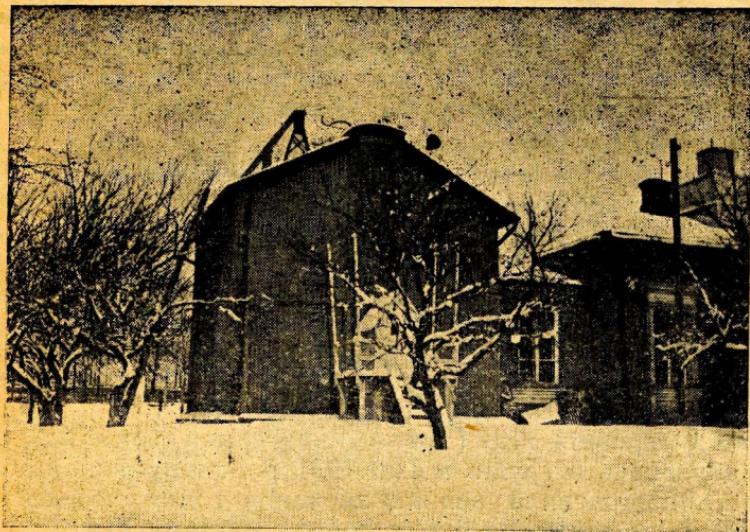
Аде процеси, що відбуваються на сонці, такі складні
і вимагають такрі великої попередньої роботи для ви-
вчення їх, що не можна обмежитися вивченням тільки
самого сонця безпосередньо.

Нагадаємо, що сонце — це тільки одна з незлічен-
ної кількості зір. Вивчення зір так само має сприяти
розв'язанню згаданих проблем. Зокрема і земля є тільки
одна з планет, що обертаються навколо сонця. Воно
впливає не тільки на одну землю, а більш - менш і на
всі плянети.

Отож, є підстави шукати наслідки цього впливу й
на решті плянет. Може бути, що спостереження пля-
нет дадуть нам дещо важливе, щоб визначити вплив
змін соняшної радіації на нашу плянету, чого ми не
можемо так легко зробити у нас на землі, де ми сами
живемо.

Поставлені вище питання варті того, щоб якнайвище,
ударним порядком заходитися над опануванням їх.
Власне кажучи, в цій галузі зроблено тільки перші

кроки і працювати ще багато треба. Але вже й тепер твердо визначено, яким напрямом треба експериментувати, щоб поліпшити наші метереологічні завбачення погоди, завбачення умов, в яких на даний період відбудуватиметься життя корисних для нас рослин.

Павільон меридіянового круга Х. Д. О.

Соціалістичне плянування означає максимальне використання науки для потреб соціалістичного суспільства.

Вивчення енергетичних запасів сонця та його випромінювання — в майбутньому буде одною з засад плянування яку недостатньо вивчено через анархічність буржуазного господарства, в країнах капіталу.

Ми підкреслили значення астрономії для сільського господарства. Але це не все, чого може чекати соціалістичне суспільство від астрономії. Вона відіграє чималу роль ще в різних інших галузях нашого господарчого та культурного будівництва.

Значення астрономії для картографії, геодезії та дослідження корисних копалин

Чимало робіт, що мають за завдання визначати місця якихось пунктів на поверхні землі, потребують знати точне положення зір. Геодезія, картографія та навігація відкритим морем неможливі без цього. Положення зір, їхні рухи та помилки положень зір визначають на великих астрономічних обсерваторіях і ця галузь потребує, своєю чергою, систематичної праці рік-повзрік.

Більше того, картографічні та гідрографічні роботи неможливі, коли не буде великої опорної астрономічної обсерваторії, з якою зв'язуються окремі пункти.

Наша сітка географічних довгот давні застаріла, а створити нову не можна без такої „опорної“ обсерваторії на південі нашого Союзу.

Вона також конче потрібна для того, щоб можна було систематично досліджувати корисні копалини геофізичними способами.

Конференція УКК (Урало-Кузбаський Комбінат), що відбувалась в грудні місяці 1931 р., знову якнайрішіше підкреслила велике значення топографо-геодезичних та картографічних робіт у нашему Союзі.

У тезах доповіді тов. Бараша на цій конференції ми читаємо таке:

„Топографо-геодезичні та картографічні роботи — це відсталість — надзвичайно важливо, особливо щодо УКК, цього грандіозного заходу робітничої класи, що не має собі рівного у цілому світі“.

В декреті про організацію ВГУ, що його підписав В. І. Ленін, ми читаємо: „Суттю справи в пляновому соціалістичному господарстві для того, щоб проводити плянове будівництво, щоб намічати енергетичні центри, щоб проектувати ірейковий і безрейковий транспорти, щоб вести розшуки руд, мелалів, вугілля та нафти, щоб

правильно організувати ці роботи і т. д. раніше, ніж вкладати в будівництво які б то не було капітали, треба мати пляні й карти тієї території, на якій провадити меться будівництво".

З цією метою наступної п'ятирічки за пляном передбачено зняти на Урал-Кузбасі 2,5 млн. км. кв.

Геодезія щільно поєднана з астрономією й використовує її методи, а тому треба, щоб астрономія та геофізика (метеорологія) прийшли на допомогу цій важливій справі.

Нині деякі великі астрономічні обсерваторії з допомогою великих радіостанцій передають радіогасла часу, що дає змогу контролювати годинники на великій відстані від культурних центрів. Це дуже допомагає мореплавству, а також дає змогу проводити точно, такі корисні для народного господарства роботи, як топографо-геодезичні, картографічні та гравіметричні.

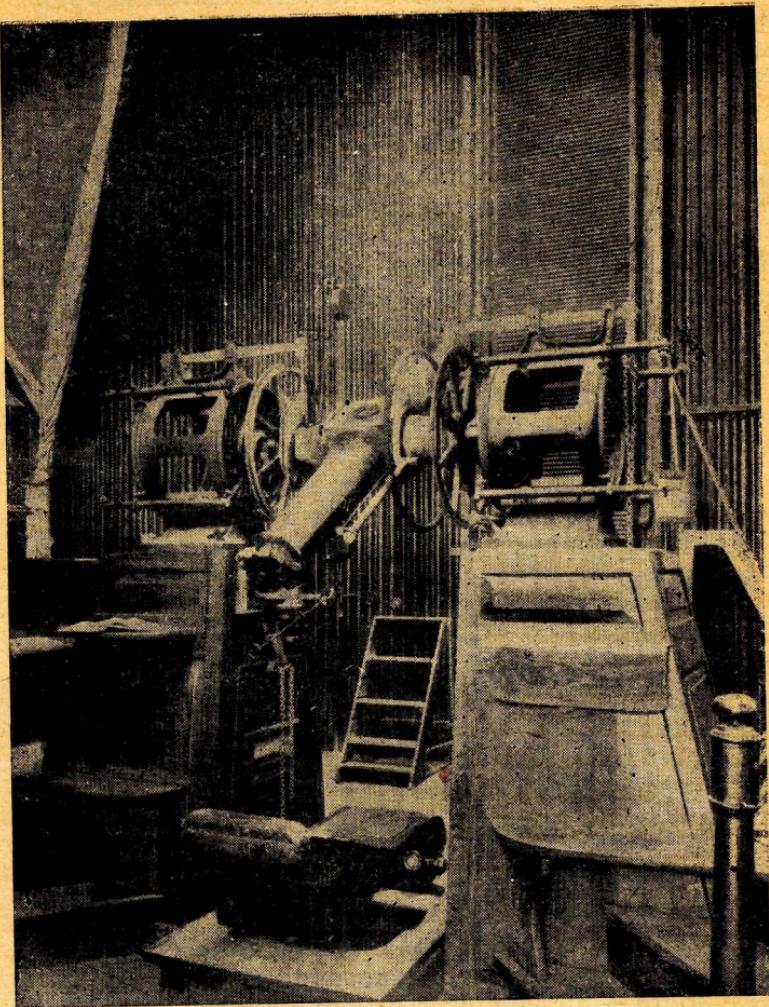
До цього треба додати, що без допомоги астрономії не можна скласти календаря. Схід та захід сонця, триvalість дня та інші важливі для людства відомості є майже в кожному календарі і це знову наслідок упертої роботи астронома.

Астрономія і радіозв'язок

Ми повинні тут звернутися знову до вивчення сонця. Його ультрафіолетові промені відіграють велику роль в утворенні шару електронів у нашій атмосфері (шар Хевісайда).

Можна безпосередньо визначити вплив йонізації атмосфери на чутність радіогасел. Звичайне телеграфне сполучення часом зовсім припиняється через великі магнетні бурі, що безпосередньо залежать від соняшної діяльності — вилучення з соняшників плям електронів.

Щоб вивчити подібні явища, треба знову таки систематично спостерігати сонце та досліджувати його діяльність.

Меридіяновий круг (інструменти визначати положення зірок та віддаль їх)

Інші проблеми, що зв'язані з астрономією

Крім проблеми всебічного вивчення сонця, астрономія розв'язуючи ще інші спеціальні проблеми, часто-густо може допомогти наукам, що безпосередньо зв'язані з народнім господарством. Такі завдання практичного значення треба поставити в центрі уваги радянської суспільності, а розв'язання цих проблем, щоб мати більшу ефективність, треба якнайщільніше поєднати з плянами теперішніх галузевих інститутів. Як приклад, ми можемо навести дослідження попелястого світла місяця.

Місяць, як влучно висловився один радянський астроном, у цьому разі відіграє ролю люстра землі, бо попелясте світло походить від того, що більша частина місячної поверхні освітлюється сонячним промінням, відбитим земною поверхнею. Цей промінь дає нам змогу бачити частину місяця, що не освітлено безпосередньо сонцем, тоді як місяць буває у формі вузького світлого серпа.

Цілком зрозуміло, що, систематично вивчаючи попелясте світло, ми зможемо до певної міри уявити собі, як змінюється вигляд землі для спостерігача, коли він знаходиться у міжпланетному просторі.

Зв'язуючи наслідки досліджень попелястого світла з метеорологічними даними, ми матимемо дуже цінні геофізичні відомості, що напевне можна використати для практичних завдань завбачення погоди.

Таке ж важливе завдання є фотометрія (виміри яскравости) присмерків. Як відомо, смеркове освітлення походить від того, що після заходу сонця його промені ще освітлюють певний час верхні шари нашої атмосфери. Спостерігаючи розсів проміння на височині близько 200 км, ми можемо астрофізичним способом розв'язати дуже актуальне геофізичне завдання про будову нашої повітряної оболонки.

Визначити хемічний склад тих же частин земної атмосфери можна також тільки астрономічним способом на підставі досліджень спектрів падучих зірок.

Прозорість атмосфери й видимість далеких предметів, що особливо має велике значення для аерофотоздіймання, треба також віднести до питань, що їх розв'язують за допомогою астрономічних методів і які безпосередньо пов'язані з народнім господарством.

Треба зупинитися ще на зв'язку астрономії з дослідженнями фізики.

Дослідження будови матерії—це дуже важливі завдання, що його розв'язують фізики в своїх лабораторіях. Проте, ця робота натрапляє на великі труднощі, бо ми не можемо ще нині досліджувати речовину при дуже високій температурі і дуже великому тискові. Дослідження матерії саме в таких умовах дають цінний матеріал про будову атому.

Тут на допомогу фізикові стає астрофізика, бо астроном провадить свої досліди в „зоряних лабораторіях“, де надзвичайно високі температури й тиск.

Наслідки дослідження речовини, що входить до складу зір, використовує фізик. Вони, так би мовити, спрямовують його туди чи туди під час його лабораторних і теоретичних досліджень. Отож, тепер не можна бути астрономом, не бувши фізиком. І навпаки, добрий фізик не може не використати новітніх даних, що їх здобуто астрономією.

Отак приблизно стоїть справа і з механікою, де астрономічні дослідження руху планет у просторі дають цінний матеріал для поглиблення теоретичної механіки, в минулому відігравали головну роль при створенні цієї науки.

Тут ми не маємо змоги зупинитися на всіх проблемах, де співробітництво астрономії могло б дати чималу користь. А проте поданих прикладів уже досить, щоб змінити невірний погляд на астрономію, як на науку, що дуже мало має спільного з практичним життям, та відвести їй належне місце в нашому соціалістичному будівництві.

Отож, підкреслюємо знову, що увищезгаданих галузях народного життя такі науки як геофізика, геодезія не тільки не можуть обйтися без використання

наслідків астрономічних досліджень, але потребують постійного співробітництва з астрономією, якщо вони бажають принести максимальну користь нашому господарству.

Астрономія й світогляд

Крім сухо практичного значення, астрономічні проблеми мають також і глибоко філософський зміст.

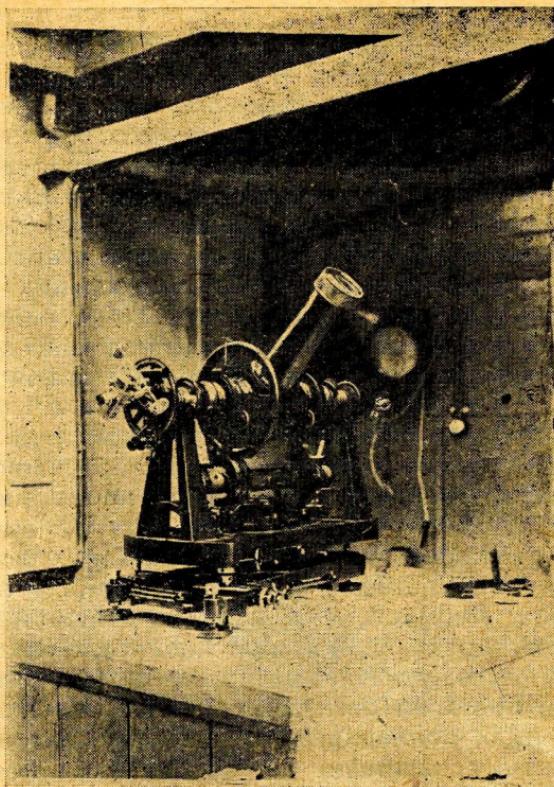
З цього погляду роля астрономії особливо велика.

Тов. Ярославський у своїй доповіді на Всесоюзній нараді війовничих матеріалістів-діялектиків підкреслив, що „релігійні людині релігія давала відповідь на ряд життєвих питань. Вона шукає тепер цих відповідей у нас. Вона хоче, щоб ми дали їй витриману відповідь з пролетарського погляду“. Цебто „треба дати трудящим закінчений діялектично-матеріалістичний світогляд“.

У величезній роботі над перебудовою нашого світогляду на засадах діялектичного матеріалізму астрономи мусять іти в перших лавах, бо немає іншої науки, яка б могла дати відповідь на питання про будову всесвіту. Лише в глибині астрономічних досягнень криються найцінніші для філософа відомості про розвиток зірок, відомості, можливо, ще даліко не достатні, але такі, що до певної міри підіймають завісу над розвитком всесвіту. Але матеріал, що його надбрали астрономи протягом багатьох сторіч, ще дуже малий для того, щоб, поклавши його в основу, можна було дати вичерпну відповідь на всі питання космоганії (світобудови). Потрібна ще дальша напружена робота людської думки, озброєної експериментальною технікою, і тоді, крок за кроком, ідучи шляхом, визначенним маркс-ленінською методологією, ми без сумніву розв'яземо ці питання.

Але успішно розв'язати цю проблему можна буде лише тоді, коли ми звернемо досить уваги і на завдання, що зв'язані з заглибленим теоретичної бази сучасної науки.

Зрозуміло, певні частину досягнень науки буржуазного світу ми повинні взяти собі. Але там, де мова йде про узагальнення й оформлення експерименталь-

Пасажний інструмент Бамберга (інструмент визначати положення світил, положення місця на землі та точний час)

них наслідків, там, де до фактичного матеріалу додається елементи філософії, там треба бути на сторожі, бо ідеалістична концепція буде невірна, чужа, ворожа, така, що ми її не зможемо прийняти.

В особах найвидатніших представників сучасної буржуазної науки ми маємо найпевніший доказ органчного зв'язку їх з капіталістичним світом. За характеристичний приклад може бути стаття відомого фізика Ейнштейна „В що я вірю“, надрукована в німецькій газеті „Берлінер Тагеблют“ в грудні 1930 року. Зміст цієї статті зводиться на те, що науковий погляд ні в якому разі, на думку Ейнштейна, не може суперечити релігії. Навіть більше, ніби наука передбачає релігію, і лише спільно з нею може дати відповідь на всі питання світобудови.

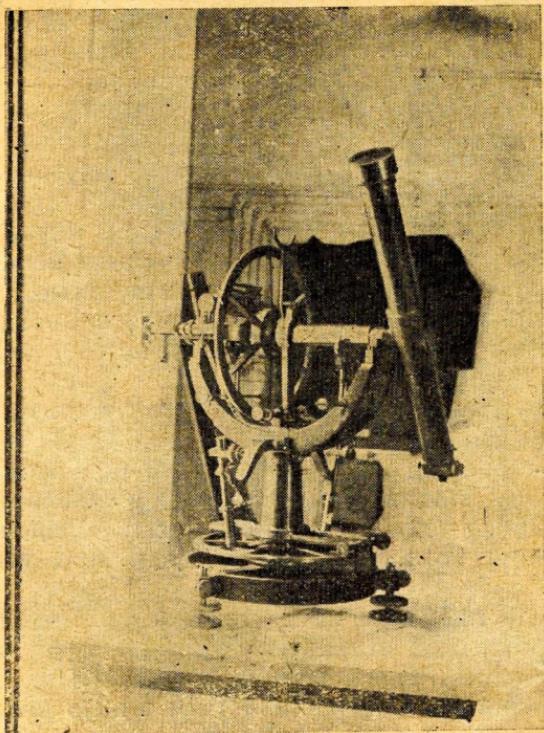
Не далеко від Ейнштейна пішов і другий відомий німецький фізик Макс Плянк. У своїй статті „Наука й віра“ він буквально каже так: „Віра й наука можуть добре жити одна з одною і неможлива ніяка наука без віри. Нам потрібна віра, ми її шукаємо, потрібне щось спокійне, щоб підтримувало нас в цьому різноманітному хаосі щоденного життя, щось таке, на що ми могли б опертися“.

Відомий фізик і астроном Еддінгтон в статті „Кінець світу з погляду математичної фізики“ теж доходить висновку, що кінець світу ми мусимо розуміти так, що світ, маючи відповідний початок, розвивається від організованого до неорганізованого. Звідси лише один ступінь до біблійської легенди про створення світу.

Німецький переклад книги того ж автора „Картина світу фізики“, щоб схарактеризувати її зміст, випускають з написом „Різдвяна книга для вас“.

Ми не мали ще змоги обіznатися з цією книгою Еддінгтона—цього представника західної науки, але те, що в ній є заключний розділ „Природознавство і містицизм“ на 26 сторінок, а також зміст проспекту, де говориться, що в чотирьох останніх розділах „досліджується настанову, що приводить висновки природознавства до рямок загального світогляду, включаючи і релігію“—все це свідчить про клясово-вороожу ідеологію на ґрунті якої залишається до кінця цей відомий вчений буржуазного світу.

Подібного досить багато ми зустрічаємо на кожному кроці. Це повернення до релігії та цю апеляцію до чогось надприродного можна пояснити кволістю, безпорадністю сучасної буржуазної науки, що відзеркалює

Універсальний інструмент

всі ознаки нечуваної в історії людства кризи капіталізму. Тому засвоюючи разом з технікою досягнення західньої науки, ми повинні поставити під найсуворішу критику буржуазну спадщину, відкидаючи при цьому геть, як непотрібний мотлох,увесь той ідеологічний

багаж, що в умовах буцівництва соціалізму треба віднести до клясово-ворожого нам погляду.

Але, ставлячи у всю широчину питання про реконструкцію науки на базі діялектико-матеріалістичного світогляду, не треба забувати, що це завдання складне і вимагає від людини серйозного вивчення проблеми. Це тому, що інакше справу легко перетворити лише на коментарювання окремих наукових понять з погляду діялектичного матеріалізму, цебто обрати ту саме форму „втілення“ в науку марксівської методології, проти якої застерігав В. І. Ленін.

Навпаки, треба повести рішучу боротьбу з дуже поширеним серед природознавців явищем: формальним визнанням діялектики, механічним склеюванням „діялектичних форм“ і конкретного матеріалу природознавства“ (з резолюції президії Комакадемії — про розходження на філософському фронті).

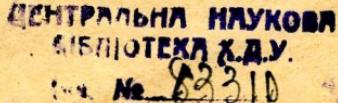
Цілком зрозуміло, що переробляти філософський зміст сучасної науки треба доручити цілком надійним людям; ось чому питання про кадри для науково-дослідної роботи стоїть нині перед нами так гостро.

В стінах наших науково-дослідних інститутів під керівництвом радянських фахівців працює понад 20.000 аспірантів, які готовують себе до науково-дослідної роботи, і це є надійна запорука успішного розв'язання поставленого завдання.

Та хоч оці цифри свідчать про безумовні досягнення на загальному фронті науки, не можна мовчати про те, що з астрономічними кадрами в нас не зовсім гаразд.

Викладання астрономії по виших, відкіль ми маємо набирати аспірантуру для спеціалізації в цій галузі, налагоджено зовсім погано. Кількість годин, приділених для цієї дисципліни, така мала, як і кількість годин для курсу звичайної космографії.

Зрозуміло, що аспірантові, який прослухав такий малий курс астрономії, з трьох років його стажу доводиться більшу частину витрачати, щоб поповнити основні знання,

На це треба звернути своєчасно увагу, щоб запобігти серйозним проривам. Не обмежуючись набиранням аспірантури загальним порядком серед студентів, що закінчують виші, в центрі уваги астрономів треба поставити питання про утворення робітничої аспірантури та опрацювати конкретні заходи для здійснення цього найближчим часом.

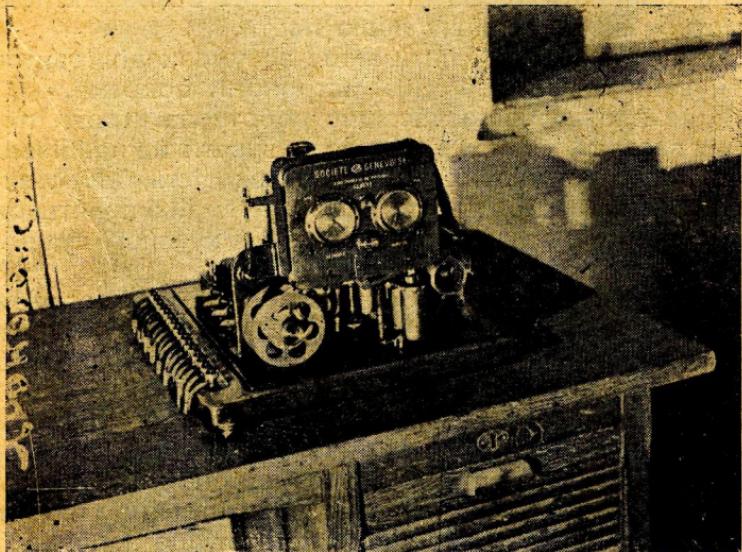
Партійність та астрономічні проблеми

Говорячи про реконструкцію науки на засадах маркс-ленінської методології, не можна обійти мовчки питання про партійність самої науки. Пролетаріят СРСР у нечуваній в історії людства боротьбі кляс успішно закінчив побудову фундаменту соціалістичної економіки, вступивши в соціалізм. Всіляку аполітичність треба відкинути геть, де б вона не виявлялася. Ленін говорив, що: „безпартійність – це байдужість до боротьби партії. Але ця байдужість не є невтральності, не є утримання від боротьби, бо в клясовій боротьбі не може бути невтральних“. Ще виразніше формулює Ленін проблему партійності в другому місці: „Безпартійність – це ідея буржуазна. Партійність – ідея соціалістична“. „Звичайно, треба вміти застосовувати цю загальну істину до окремих питань і окремих випадків“. Прирідно, що проблеми науки не можуть бути за виняток у цьому, бо покладена в основу наукова методологія – діялектичний матеріалізм – за словами Леніна, – „включає в себе, так би мовити, партійність, зобов’язуючи за кожної оцінки подій ставати на точку зору певної суспільної групи“ (т. I, стор. 288).

Виходячи з цих міркувань, ми повинні взяти до уваги, що класифікація всіх наук, у тому числі й астрономії, на науки „чисті“ та прикладні, не витримує ніякої критики. „Чисту“ науку, розуміючи під цим словом безсторонність, безтенденційність та чистіший об’єктивізм, руйнує сама історія людства і зв’язана з нею історія наукових відкрить.

Кожне велике досягнення науки так чи так зв'язане з потребами відповідної доби і отож є наслідок певного стану виробничих сил і соціальних взаємин.

В наслідок цього у внутрішньому змісті науки завжди є елементи, що відбивають інтереси панівної ґліси, не гсворячи вже про те, що клясовий стан вчених

Хронограф, що записує цифрами безпосередньо на стрічці моменти спостережень, чим дуже полегшує опрацьовати зазиси

впливає на саму поставу завдань дослідження і особливо на кінцеві висновки та узагальнення. Але, коли в суспільствознавчих науках клясові ознаки завжди виявлялися гостро, то в природничих науках вони здебільша переховуються під ілюзорними твердженнями про аполітичність. І тому треба серйозно опрацювати те чи те питання, щоб викрити його клясову природу. Але, як ми вже бачили, в епоху загальної кризи капіталізму й крайнього загострення клясової боротьби

партійність починає досить відверто виявлятися і в природничих науках. Перед цим ми вже навели кілька прикладів, коли астрономію й фізику використовують на службу капіталізмові, підтримуючи його гнилу підпору — релігію.

З усього виходить, що астрономію, як і інші науки, треба пройняти ідеєю партійності на основі активної боротьби за генеральну лінію партії.

Все це можна здійснити лише за умови цілковитого плянування науки взагалі й астрономії зокрема.

Лише побудувавши дослідну роботу на строго плянових засадах, ми можемо розраховувати на найбільшу ефективність наукових установ. Пляновість, безумовно, усуне будь-яку можливість розриву теорії з практикою, що є характеристична особливість буржуазного суспільства з його науковими „кризами“.

Проте, нам треба ще багато зробити, щоб опрацювати методи пов'язання плянів окремих інститутів між собою, уникаючи при цьому формального підходу до роз'язання цих завдань.

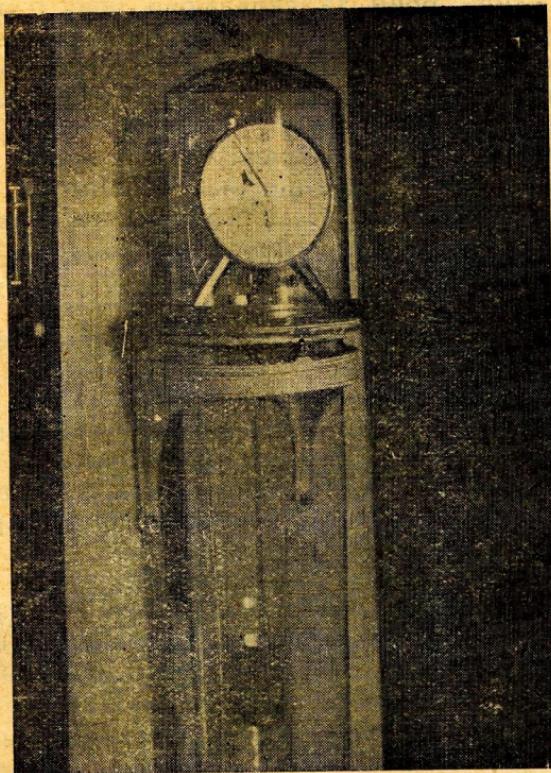
В астрономії (зокрема) ще й досі майже нічого не зроблено, щоб сплянувати науку й роботу окремих українських обсерваторій, навіть ще не ув'язано між собою. Це висуває нагальну потребу негайно утворити Всеукраїнський астрономічний комітет, що керував би всією роботою плянування в республіканському масштабі. Остаточно визначати та затверджувати пляни повинен Всесоюзний астрономічний комітет, що забезпечить виразність у роботі всіх астрономічних обсерваторій.

Тепер подивимося, в якому стані Харківська астрономічна обсерваторія, та обізнаємося з її роботою 1931 року і пляном на 1932 рік.

Що є і що треба нам

Інструменти, що мають українські обсерваторії (астрономічні труби), не можна вважати навіть за інструменти середньої сили. Наприклад, телескоп, встановлений у

Харкові 1931 року, має в поперечнику тільки 20 см., тобто він дає в 13 разів менш світла, ніж пулківський телескоп.

Головний електричний годинник обсерваторії, встановлений в глибокому льоху. З цим годинником злучені дротами інші годинники, що є коло інструментів

Це не дає змоги українським обсерваторіям розгорнути як слід свою роботу і працювати однаково з тими обсерваторіями, що мають великі астрономічні труби. Україна не має жодної як слід устаткованої обсерва-

торії і це не можна вважати за нормальнє. Надто тепер, коли мільйонові маси трудящих Радянського Союзу, борючись з ентузіазмом за виконання першої п'ятирічки в чотири роки та складаючи нову п'ятирічку, поставили перед собою і вперто здійснюють гасло проводиря тов, Сталіна: „Максимум за десять років ми повинні пробігти ту віддаль, на яку ми відстали від передових країн капіталізму“.

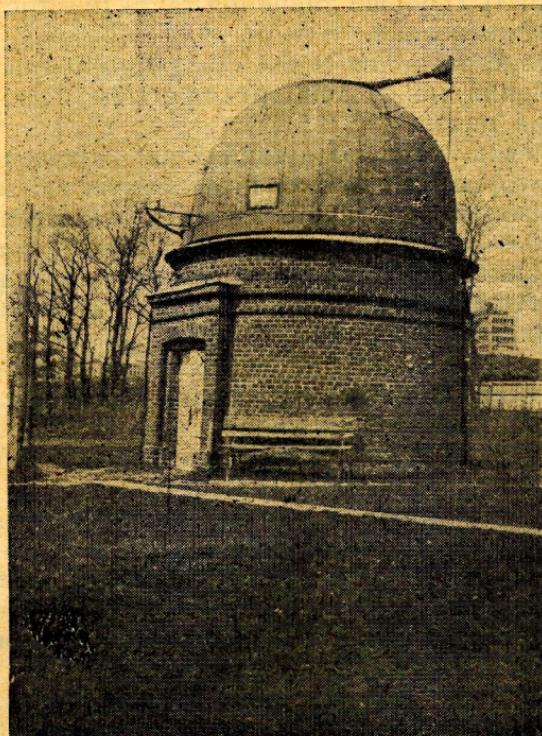
Харківські астрономи склали проект нової великої української обсерваторії, що має утворитися на базі теперішньої обсерваторії. Цього проекта затвердила колегія НКО й Держплан. Проект передбачає утворити нову велику українську обсерваторію за містом.

Ця обсерваторія, крім великого телескопа, матиме ще спеціальний великий сонячний інструмент. Це уможливить здійснити всі ті важливі завдання, що іх, як ми вже говорили раніше, ставить перед обсерваторією теперішній момент. Між іншим, не чекаючи, поки будуватимуть велику обсерваторію харківська обсерваторія вже тепер сама почала виготовлювати невеликий сонячний інструмент, щоб, не гаючи часу, зараз же, хоч частково, заходитися над вивченням сонця.

Будувати нову велику обсерваторію треба почати якомога швидше, бо теперішня невелика Харківська обсерваторія рік-у-рік повинна зменшувати свою діяльність. Трамвайні колії, розгортання великих будівництв навколо обсерваторії; прокладання нових вулиць, все це щодалі більше перешкоджає роботі обсерваторії. Електричне світло, що заливає садибу ХДО, вже не дає змоги довготерміново фотографувати зірки, псує фотографічні плятівки. Коливання верхніх шарів ґрунту примусимо зовсім припинити сейсмічні та гравіметричні спостереження. Ці загрозливі для роботи ХДО явища чимраз збільшуються і єдиний вихід — утворити нову обсерваторію.

Завдання майбутньої великої обсерваторії є розв'язати фундаментальні проблеми сучасної астрономії, в найширшому обсязі їх з допомогою найновіших метод дослідження. Це такі проблеми:

а) Соняшна діяльність та її змінливість,— завдання, безпосередньо зв'язане з потребами агрономії й метеорології.

Всяка 160 мм рефрактора, виготовленого
фірмою Мерца

- б) Фізична будова зірок і плянет, як тіл найближчих природою до нашого сонця й землі.
- в) Вивчення будови зоряного всесвіту на підставі спостережень положень, руху і спектрів яскравих і особливо неяскравих зірок.
- г) Служба часу.

До цього, між іншим, належить систематичне фотографування зоряних ділянок низкою малих камер, щоб утворити „небесний архів“ за типом єдиного нашого часу скляного архіву, що є в Гарвардській обсерваторії (Америка). Наукове значення такої реєстрації життя всесвіту дуже велике.

За основне завдання нової обсерваторії має бути:

1) Вивчення найсучасніших проблем з допомогою найновіших метод.

2) Висока наукова продукційність.

Обсерваторію запроектовано збудувати за типом Mount Wilson в Каліфорнії. Інструменти треба встановити за 20 — 30 км від центру Харкова, а вимірні кімнати, кабінети, бібліотеки тощо — це буде в межах Харкова. Астроном працює 4 дні за місяцем, а 4 дні в міській філії.

Зазначений розподіл має такі вигоди:

1) Дешевше коштуватиме будівництво, бо для чималої частини персоналу не треба буде квартир.

2) Добір місця для інструментів не залежатиме від особистих інтересів персоналу.

3) Персонал зможе брати участь у педагогічній та громадській роботі тощо.

Головні інструменти, що їх передбачено встановити на новій обсерваторії, такі:

1) Соняшний інструмент досліджувати соняшну діяльність, спектри, плями на сонці тощо.

2) 60 - цалевий рефлектор та 30 - целевий з спектографом (спектри зірок та плянет, як тіл найближчих своєю будовою до землі).

3) Великий рефрактор (25 — 30) цалів фотографувати зірки, щоб визначати їх відстань та рух.

4) Пасажний інструмент та вертикальний круг — точно визначати положення яскравих зірок для фундаментальних каталогів. Слід зазначити, що 60 - цалевий рефлектор був би найбільший інструмент цього типу в Європі.

Щоб почати підготову до роботи, яку виконуватиме нова велика Українська Обсерваторія, теперішня ХДО

починає власними силами налагоджувати деяке приладдя для попередніх дослідів сонця, маючи на увазі цілком розгорнути цю важливу роботу вже на великій обсерваторії.

Цього року ХДО має встановити деякі нові прилади, а також збудувати невеликий спектрографіскоп, щоб досліджувати окремі явища на соняшній поверхні.

Щоб здійснити свої пляни, ХДО переводить роботу на рейки ударництва й соцзмагання. Соціалістичні форми праці не дадуть обсерваторії відставати від тих ударних темпів, якими живе наша рідянська країна,

ХДО уклала договір на соцзмання з Миколаївською астрономічною Обсерваторією. Діставши підтримку від широких мас, ХДО зуміє виконати завдання партії та влади — утворити на Україні нову велику Українську Обсерваторію, що робитиме на користь світового жовтня.

Що зробила ХДО за 1931 рік

Щоб популяризувати діяльність ХДО серед широких шарів трудящих, ми даемо короткий, звіт про роботу її 1931 року та план на 1932 р.

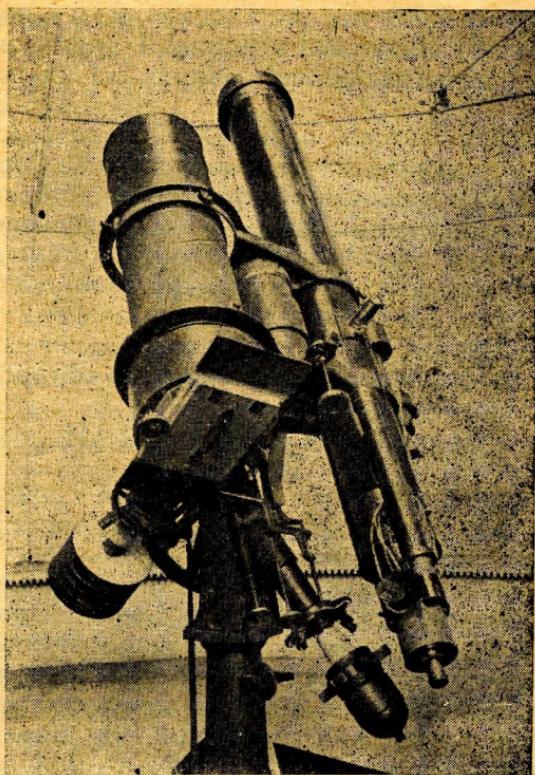
Умови роботи ХДО, як ми вже зазначали, чимало погіршилися через розгортання будівництва навколо неї, але вона темпів роботи все ж не зменшувала.

1931 року ХДО багато працювала щоб встановити нові прилади, одержані з-за кордону, встановити нові, виготовлені у властній майстерні, та відремонтувати старі інструменти. Основна робота майстерні ХДО 1931 року така:

1) Встановлено, вивірено й пущено новий 8-циальній рефрактор Цейса.

Цей прилад устанавлювали власними силами, при чому наукові працівники ХДО працювали з великим ентузіазмом, виконуючи різні роботи. Щоб швидше встановити рефрактор та почати його використовувати вони під безпосереднім керівництвом та допомогою директора і механіка утворили ударні бригади.

2) Встановлено новий закордонний самописний хронограф та зроблено від нього провідню і до вежі пасажирого інструменту Bam—berg'a і до меридіянового круга.

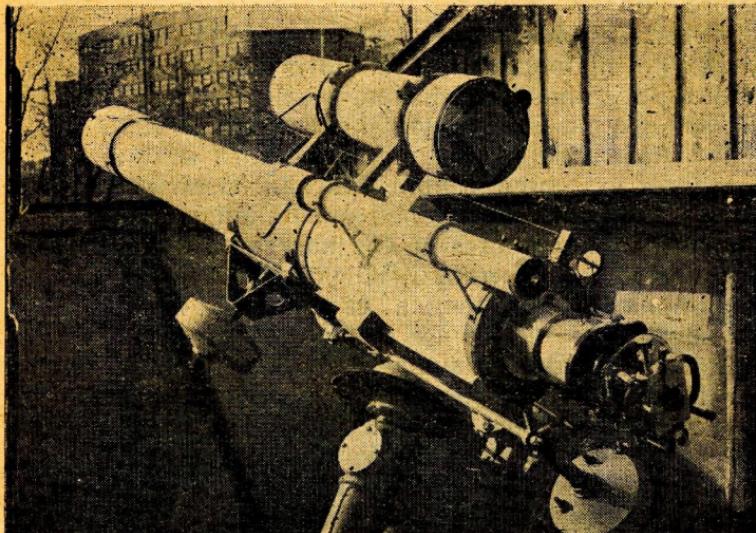

160 мм рефрактор Мерца з фотографічною камерою. Ним вивчають природу небесних світил.

3) Встановлено в новому повільйоні (де влаштовано розсув даху) інструмент Bamberga визначати час.

4) Зроблено новий сенситометр для фотометричних робіт.

5) Зроблено прилад для нанесення скіль на знятках сонця для фотометричного вивчення соняшних плям (факлів та інш.).

Новий 200 мм рефрактор фірми Цейсса з фотокамерою. З допомогою різних додаткових частин можна фотографувати світила не лише камерою, але й у фокусі самого рефрактора

6) Влаштовано екран досліджувати сонце за допомогою рефрактора Мерца.

7) Перероблено задню частину астрографа Мерца, щоб мати змогу налагодити дослідження прозорости земної атмосфери.

8) Улаштовано електричний циферблат та реле для секундного контролю годинникового механізма рефрактора Цейса.

9) Зроблено всю механічну частину для соняшних фотокамер.

Крім цих головних робіт, майстерня виконала ще багато інших в тому числі і поточний ремонт інструментів.

Щоб встановити 8-цилевий рефрактор Цейса, збудовано легкий павільйон та зроблено кам'яне мурівлення під його колону.

Для соняшного інструменту поставлено темний павільйон, де провадитимуться фотографічні, візуальні та спектроскопічні дослідження сонця.

Ми зазначали, що наукові працівники ХДО, щоб виконати поставлені завдання, спільно з механіком та директором утворили ударні бригади. Вони своїми силами встановили новий телескоп, виконали деякі цегляні роботи, викопали ями для кам'яних стовпів. Така активна участь колективу ХДО усунула будь-яку зможу проривів і забезпечила своєчасний пуск нових інструментів.

У липні на ХДО працював Ленінградський оптик Н. Г. Пономарьов з ленінградського астрономічного інституту. Він зробив усі рисунки для виготовлення соняшного інструменту (спектрографіка), спільно з іншими працівниками ХДО виготовив усю потрібну для нього оптику й посріблив люстра.

Нині геодезична майстерня відлила всі деталі і наступний рік залишається тільки обробити їх і закінчити спектрографік.

Беручи участь в міжнародній та всесоюзній кооперативній роботі, ХДО приділяла багато уваги розв'язанню таких проблем:

1) Визначення положень зірок і складання зоряних каталогів.

2) Всесоюзна служба сонця. Роботу провадиться спільно з Ташкентською та Сімеїзькою обсерваторіями й її об'єднуне комісія вивчення сонця при Академії Наук СРСР.

3) Служба часу. Налагоджено систематичні спостереження й регулярне приймання радіогасел у контакти з Пулківською та іншими обсерваторіями Союзу. Ця робота має велике значення, бо уможливлює звільнитися від залежності закордонних радіогасел часу.

Від жовтня 1930 року й до грудня 1931 року роботою ХДО охоплено 5 виробничих організацій, 4 науково - дослідних інститутів і 3 видавництва. Разом охоплено 12 різних установ та організацій. Насправді ж зв'язок був далеко більший. З 27 праць, виконаних для цих організацій, 5 тривало від декади і до кількох місяців.

Постійний зв'язок обсерваторія має з Укр. геодезичною управою, Інститутом патології гігієни праці, Інститутом метеорології та стандартизації.

ХДО влаштувала такі прилюдні виступи:

- 1) Вечір пам'яті Кеплера в Будосі.
- 2) Антирелігійна лекція в селі Ржавці (під Великім днем).

3) Прилюдна доповідь академіка Семковського в БНР з діямату.

Крім того, останнім часом обсерваторія почала налагоджувати зв'язок із заводом „Електросталь“.

Які роботи виконували інструментами.

На інструментах виконано такі основні роботи:

Меридіяновий круг. Цим інструментом спостерігали положення зірок для фундаментального каталогу та додаткові деклінації для списку зірок Копефа-Ренца.

Пасажний інструмент — почали спостереження над визначенням часу для спільної з Пулком вською обсерваторією роботи, що має за завдання дослідити точність подавання радіогасел часу.

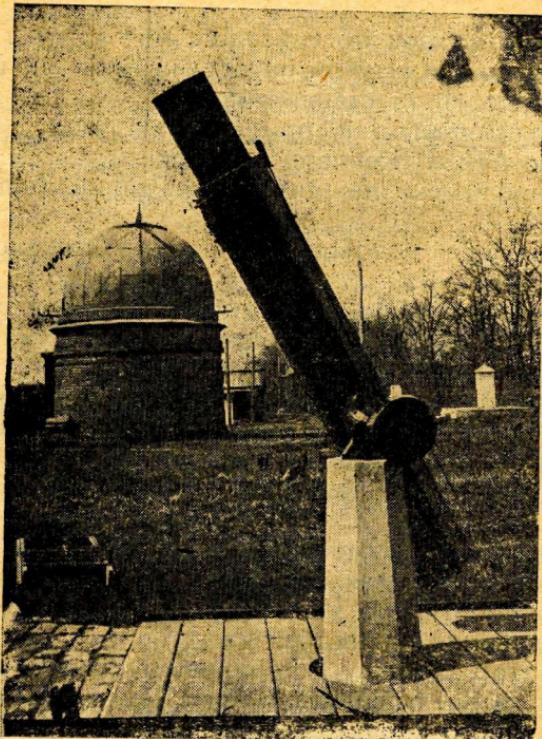
Репрактор Цейса. Встановивши цей інструмент, вивіряли та врегульовували його. Розпочали ряд робіт астрофізичного характеру для вивчення планет, місяця зоряних роїв та туманостей.

Крім того, до закінчення сонячних камер на цьому інструменті систематично фотографували поверхню сонця.

Рефрактор Мерца. Ним досліджували окремі ділянки місячної поверхні, фотографували змінні зорі, місячне затемнення, туманість Оріона, зоряні спектри. Тому, що не було спеціального сонячного інструменту

Мерцовым рефрактором, визначали координати та розміри соняшних плям. На цьому ж рефракторі, вже розпочали роботу над дослідженням прозорості земної атмосфери.

На 10-цилевому рефлекторі фотографічним способом

270 мм рефлектор з люстрем роботи Барабашева. Ним головно вивчають природу планет та місяця

бом досліджували місяць, зокрема його темні плями, фотографували місячне затемнення та візуальним способом спостерігали планету Марс.

На фотометрі Цельнера досліджували яскравість „змінних зірок“.

Крім цієї спостережницької роботи, Харківська астр. обсерваторія розгорнула ряд теоретичних досліджень, охоплюючи ними такі питання: рух малих плянет, розсів світла в плянетних атмосферах, абсолютні яскравості зір деяких спектральних типів, будова плянетарних туманостей тощо.

В наслідок успішної діяльності за звітний період видруковано в Союзі та закордоном 27 наукових праць.

Треба відзначити, що деякі праці ХДО звернули на себе велику увагу і в нас у Союзі і за кордоном. Наслідки цих праць можна стріти, як основні положення, навіть у спеціальних підручниках.

Крім цих праць наукового значення, співробітники ХДО складали підручники з астрономії для вишів, а спеціальна бригада з активу опрацювала тематичний словник з астрономії для Української Радянської Енциклопедії.

Минулі роки наукової діяльності обсерваторії дали таку кількість видрукованих праць: з 1917 до 1923 р.— 10 праць; з 1923 до 1927 р.— 68; 1928 р.— 11, 1929 р.— 14, 1930 р.— 21 і 1931 року— 27 праць.

Поруч цього за цей же час персонал ХДО склав велику кількість науково-популярних брошур, статей тощо.

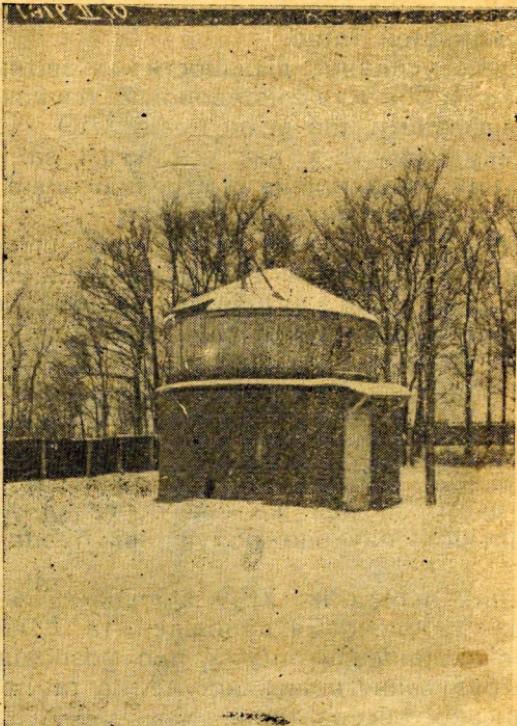
За звітний період на ХДО відбулося 24 наукових зборів, де зроблено 29 доповідей, та 7 виробничих нарад про поліпшення роботи, про розподіл обов'язків щодо будування нових інструментів та нової великої української обсерваторії.

ХДО видала цього року третій випуск своїх праць і обмінялася ним з усіма обсерваторіями Союзу та установами, що цікавляться роботою ХДО. Крім того, вона обмінювалася літературою з 98-ма закордонними обсерваторіями.

На ХДО нині працює 5 аспірантів. Пляни їхньої підготови розглянули і затвердили при самих аспірантах на наукових зборах. Деякі з аспірантів виконали вже

самостійні праці й видрукували в різних журналах.
Аспіранти зробили багато рефератів на аспірантських
зборах і наукових доповідей на зборах ХДО.

За звітний період ХДО влаштувала лекцію академіка

Вежа зоряного фотометра системи Цельнера.
Цим інструментом вимірюють яскравість зірок

Семковського в будинку наукових працівників. Спів-
робітники ХДО брали участь в гуртку діямату при
ФХМ інституті й акуратно відвідувало дискурсію, що
відбулася в інституті марксизму та ленінізму. Нарешті,

щоб розбирати астрономічні проблеми в світлі марксоленінської методології, утворили свій гурток.

Усього за звітний період (за 6 місяців) ХАО відвідало 35 екскурсій з 700 чоловік.

1931 року в своїй роботі ХАО уклала договір на соцзмагання з Микайлівського астрономічного обсерваторією. Наслідки змагання буде виявлено до літа 1932 року. Крім того, вся обсерваторія оголосила себе за ударну, виділивши спеціальну бригаду досліджувати сонце.

Наприкінці звітного періоду при ХАО організовано астрономічний гурток. Завдання гуртка - піднести кваліфікацію студентів в астрономії та виявляти нові кадри, що так дуже потрібні, особливо для нової великої обсерваторії.

Нині в гуртку працює близько 35 студентів. Навчання відбуваються щоп'ять день. У навчаннях беруть участь наукові працівники ХАО та аспіранти.

Тематичний план ХАО на 1932 рік

Будівництво навколо ХАО та електроосвітлення щодалі більше перешкоджають точним фотометрічним роботам обсерваторії. Це примушує ХАО звужувати коло своєї дільності і робити лише те, що можна за цих умов, відкладаючи решту завдань до перенесення обсерваторії за межі міста.

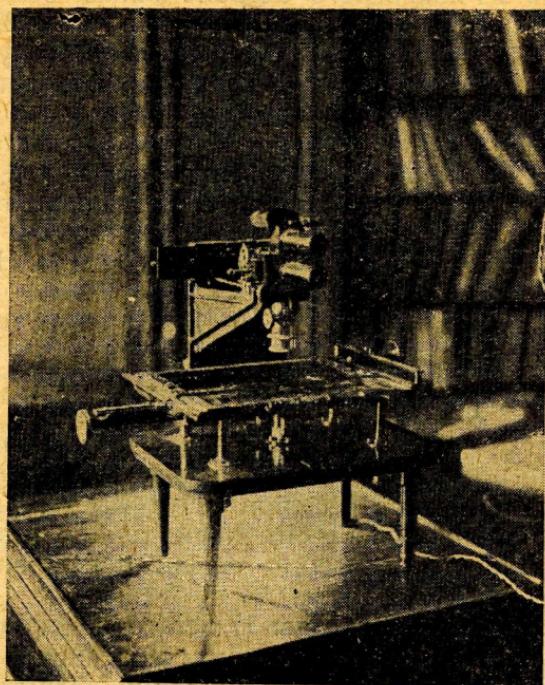
Основні завдання ХАО це: 1) остаточно встановити сонячний інструмент для служби сонца, що й завели в Радянському Союзі і доручили трьом обсерваторіям, в тому числі й ХАО; 2) налагодити службу часу, що дасть змогу звільнитися від закордону в подаванні радиогасел.

Виконуючи ці теми, ХАО повинна налагодити щільний зв'язок з установами, що безпосередньо зацікавлені у виконанні їх, а саме: перша тема з гідрометрометром, друга — з лабораторією часу Українського інституту стандартизації та метрології.

Крім цих двох основних завдань, 1932 року нам треба опрацювати такі важливі питання:

1) Дослідження положень зірок (для зоряних каталогі).

2) Дослідження планет та їхніх атмосфер, місяця та комет.

Мікрофотометр Гартмана, що уможливлює вивчати яскравість небесних світил з фотографічних знятиків

- 3) Спектроскопічні дослідження зірок.
- 4) Дослідження прозорості земної атмосфери (в зв'язку з деякими питаннями авіації тощо).
- 5) Дослідження зоряних роїв та туманностей.
- 6) Дослідження змінних зірок.
- 7) Теоретичні дослідження зірок, сонця та їхньої будови

8) Обчислення шляхів малих плянет.

Ударне завдання є закінчити будування єдиного в Союзі спектрографоскопа досліджувати сонце.

За інструментами теми на 1932 рік поділено так:

Маридіяновий круг: а) Спостереження зірок у другому положенні круга—до весни 1932 року.

б) Спостереження положень плянет та початкове опрацювання спостережень вирахувачами цих матеріалів.

в) Випробування меридіянового круга на гнууття з **допомогою** живосрібного позему¹⁾.

г) Опрацювання спостережень колополярних зірок вирахувачами (підготова обчислень для переводу на видиме місце).

г) Спостереження зірок Копфа - Ренца—до весни 1932 року.

Пасажний інструмент: а) Вивіряння безособового мікрометра (для служби часу).

б) Налагодження і початок служби часу.

в) Закінчення опрацьовання спостережень широти Харкова.

Рефрактор Мерца (астрограф): а) Дослідження поглину світла в земній атмосфері.

б) Дослідження зірок типу Альголя.

в) Початок спектрофотометрії яскравих зірок.

Рефрактор Цейса (астрограф): а) Визначення інтегральних кольор-індексів кулястих зоряних роїв.

б) Дослідження, розподілу яскравости туманості Оріона для різних променів.

Місячна-сонячна камера: а) Дослідження яскравості на місяці під час повні в різних променях.

Ansatz-камера: а) Дослідження кольору окремих зірок у кулястих роях.

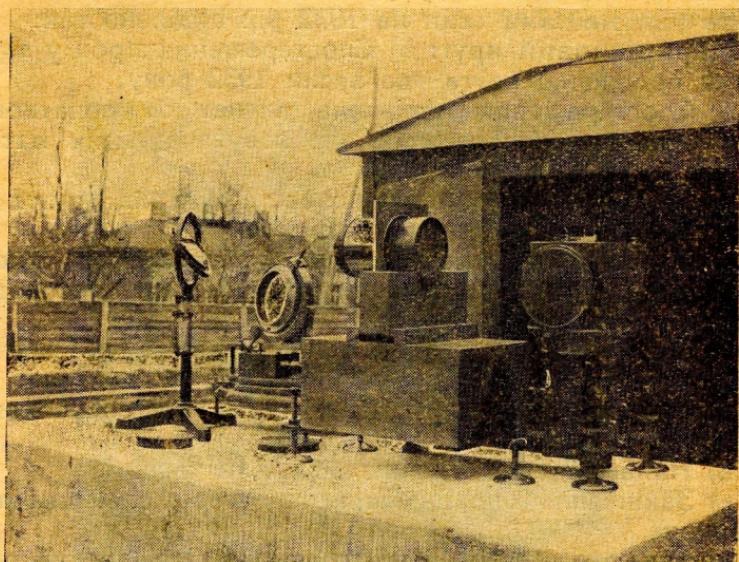
б) Спроба фотографування подвійних зірок.

Фотометр Цельнера: а) Випробування фотометра Цельнера.

б) Дослідження зірок типу Альголя, в разі випробування фотометра дадуть позитивні наслідки.

1) Позем — горизонт.

Рефрактор Цейса (головна труба): Мікрометричні виміри подвійних зірок.

Люстра об'єктів та годинниковий механізм соняшного інструменту

Теоретичні дослідження а) Дослідження плянети 110 лідія з 1901 до 1931 року.

- б) Дослідження внутрішньої будови зірок.
 - в) Дослідження пульсації цефеїд та її походження.
 - г) Про розсінні властивості косметичного середовища.
- Цей плян широко обговорено на наукових зборах ХДО, при чому взято до уваги й ті зауваження, що їх висували окремі наукові працівники ХДО.

